

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Imenovanja in odlikovanja.

II.

Isrpani smo brez ovinkov odkrito svoje veselje, da sta izgnila s pozorišča nam toli nasprotna deželna šefa, vitez Rinaldini in baron Schmidt-Zabierow, toda s tem še nikakor ni rečeno, da smo zadovoljni s njiju naslednikoma.

Naravno je, da je uradniško ministerstvo, katero ima nalogo pomiriti Nemce, poslalo v Trst in Celovec dva uradnike, o katerih so Nemci oziroma Italijani lahko prepričani, da jim ne bodeta kalila vode, slasti ker govorijo za njiju preteklost.

Slovenci se o novih šefih še ne moremo dočeno izreči, ni nam še možno, precizovati svojega stališča napram njima, ker še ne vemo, s kakimi nameni in instrukcijami prevzameja podeljeni jima mesti.

Novi deželni predsednik koroški Oton vitez Fraydenegg nam je po svojih osebnih nazorih še popolnoma neznan. O njem vemo samo to, da je še mlad moč, kateri je od leta 1874. do l. 1888. služboval pri politični upravi v nemškem delu Štajerske, prišel potem v ministerstvo in postal leta 1894. vodja prezidijalne pisarne v ministerstvu notranjih del, lani, meseca novembra, pa podpredsednik graškega namestništva, in je torej popolaoma nov moč, kateri še ni imel prilike, pokazati svojega mišljenja. Vseled tega smo primorani s svojo sodbo še počakati, saj se pokaže kmalu pri čem da smo. Vemo, da je vitez Fraydenegg Nemec, a zatrjuje se, da je še precej objektivni in ako je energičen in samostojen ter ne bode slušal zlih duhov, katerih je vse polno pri politični upravi na Koroškem, zamogli bodemo z njim vsaj izhajati. Položaj njegov bode vsekako jako težaven, ker je Schmidt Zabierow vso upravo zavozil, vzgojil na Koroškem nemško-nacionalne prenapetosti, s katerimi niti govoriti ni možno in uradništvo močno korumpiral.

Bolje kakor novega dež. predsednika koroškega poznamo namestnika tržiškega, grof G. G. Govori se, da bi bil grof G. G. rad prišel za deželnega predsednika v Celovec, ker ima na koroškem veliko

posestev, da pa ga je vlada poslala v Trst, ker zna italijanski in češoma (tudi slovenski) ter je v jezikovnem oziru še dosti dobro kvalifikovan za to mesto, povrh pa pozna primorske razmere precej dobro in bode tudi v socijalnem oziru znal državno upravo primerno zastopati, kar je v Trstu večje važnosti, kakor marsikje drugod.

Novi namestnik grof G. G. je vstopil l. 1869. v državno službo in sicer v Tridentu, prišel potem na Štajersko, na Solnograško in l. 1875. na Danaj v ministerstvo. Leta 1877. je bil grof G. G. imenovan namestniškim tajnikom v Trstu ter postal kmalu potem okrajni glavar. To mesto je zavzemal v Pasinu, v Kopru in v Pulju. Ne more se trditi, da bi bil grof G. G. na teh mestih kazal Slovincem in Hrvatom posebno naklonjenost, ali ne da se dočeti, v koliko je svoje postopanje uravnaval po naročilih in navodilih iz namestništva in v koliko je postopal samostalno.

L. 1884. je bil grof G. G. imenovan deželno vladnim svetnikom v Celovcu, kjer je ostal do leta 1895., ko je bil imenovan deželnim predsednikom v Bukovini. V Celovcu si je znal grof G. G. pridobiti mnogo upliva na dež. predsednika, a priznati se mora, da ga je porabil samo proti koroškem Slovincem. Slovanskim težnjam na Koroškem je grof G. G. vedno odločno nasprotoval, in da koroški Slovenci glede šolstva še do danes niso napredovali niti za las, tega je največ kriv grof G. G.

Ti imenovanji kaže, da nimamo vzroka, biti posebej zadovoljni s baronom Gautschem, pač pa da moramo biti skrajno previdni, posebej napram namestniku grofa G. G. Morda bodeta nova deželna šefa postopala na svojih mestih pravično in objektivno, in več od njiju ne zahtevamo, a gotovosti ni, in sato je treba imeti puško nabito.

V Ljubljani, 17. decembra.

Nagodbni provizorij v ogerski zbornici. Posl. E. y e d i je ožigral v poslednji seji ruvanje Kossuthovcev proti nagodbenemu provizoriju, ki se naj podaljša za leto dni ter predlagal, naj izda vlada čim preje načrt splošnega avtonomnega carin-

skega tarifa, ki se sklone skupno z avstrijsko vlado; v sestavo tega tarifa naj se vključijo strokovnjaki, kmetovalci, obrtniki in trgovci. Opozicija je E. y e d ija nesramno psovala.

Sedmograški Saksonci, katerih poslanci so bili dolgo vrsto let zvesti oprode različnim madjarskim židovskoliberalnim ministerstvom ter jim kakor člani vladne stranke navdušeno pomagali zatirati narodno in kulturno Slovake, Srbe in Rumune, so si zaslužili s svojo udanostjo prav čudno plačilo. Kakor ogerskim Slovanom in Rumunom naj se s posebnim zakonom pomagajo tudi njim imena mest, trgov in sel. Saksonci so seveda radi tolike nehvaležnosti strašno poparjeni. Dva nemška državna poslancata sta iz strahu pred volilci že zapustila vladni tabor, drugi jim pa polagoma sledé. Sedaj poskušajo še pregovoriti vlado, naj se zakon glede njih ne uveljavi, nego le glede Slovanov in Rumunov ter ji obljubljajo za zahvalo najtrajnejše in najbrezuvetnejše prijateljstvo. Tudi graška „Tagespost“ piše v tem nesramnem smislu. S tem zopet dokazujejo Nemci, kaj jim je pravica. V svoji sebičnosti so pripravljeni za najgrše zveze, ako jim koristijo; v družbi Madjarov bi radi morili pravice Slovanov in drugih, da jo le sami hranijo. Ako jih pa Madjari nočejo porabiti kakor pomagače, pojdejo v opozicijo. Zares, ostudno!

V Macedoniji se spet nekaj pripravlja. V Kidevu in Stetovu so našla oblastva pri Bulgarjih velike zaloge dinamita in 2000 pušk. Turška oblastva so našla v poslednjem času že večkrat akrite zaloge orožja, iz česar sklepajo, da se pripravlja nov ustanek, kateremu so duša bo'garski agitatorji.

Krečanski insurgentje so poslali admiralom ugovor proti namenu velevladstij, da bi obdržal sultan suvereniteto na Kreti ter se sklonjujejo na proklamacijo admiralov, ki so obljubili, da dobi Kreta popolno avtonomijo pod suvereniteto sultanovo. Protest se opira zlasti na eksposé grofa Goluchovskega.

V nemškem državnem zboru so spravili nekateri vročehrvni Germani na rasgovor tudi avstrijske strankarske boje ter skušali doseči kako

LISTEK.

Gospodek.

Spisal A. Savec.

Z velikim trudom je prikobacal stari Šepavec na grič ter se kakor hloď zavalil pod staro tepko, katera mu je senčila bomo, cd vseh strani pod prto koč.

„Ej, nekoliko lahko poležim, saj moja hči je gospa in jaz stari ssem gospe oče in stari oče maledga gospodka. Oj gospa, ste li doma?“

Iz koč se začne slabo ječanje deteta.

„Oj gospa, gospodek joki!“ se je rogal vrnjeni stari. „Tudi gospodki znajo jokati, lejte si mo! Ko bi vedela stare, kaka gospa je njena hči, gotovo se obrne v grobu.“

Zdajci se prikaže pri oknu bled obraz.

„Lepo vas prosim, oče, molčite vendar, če se ne zaradi mene, vsaj radi otroka, ki mi umira.“

„A tako, sedaj naj pa še molčim! Ta je pa lepa! Seveda, vsaka hči bi bila vesela, če bi stariši le molčali k temu. Kake zlate obljube je znal delati ta škric železniški: „Vi, oče, vozili bodete zastoj obroče v Ljubljano, vaša hči pa bode gospa železniškega uradnika; ime'a bodeta oba najlepše živ-

ljenje.“ — Ko bi bil vedel kako plačilo si bo vzel za ono, kar mi je donesal, ko je prihajal v vas, ubil bi mu tako gotovo glavo, kakor sam Šepavec. . . . Oho, kaj pa to? Luč v hiši pri belem dnevu! Morda jej je pa gospodek res umrl. Naj v miru počiva!“

Dvigne se počasi ter kolovrati v hišo.

Na mizi je gorela sveča, na postelji je ležalo mrtvo dete, poleg njega pa je sedela bedna mati, brisajoča si solze raz oči. Starega je vendar nekoliko ganil ta prizor. Tiho se je zleknil na klop ob peči in kmalu se je čulo rahlo smrčanje. Žalnočeta mati pa vzame iz omarinega predala pisalno orodje, sede k mizi ter jokajoča jame pisati pismo. Gorke solze so jej kapale na pismo ter se družile s črnolom. Škrpalo je zarjavelo pero, ob peči pa je stari v jednomer smrčal.

* * *

V uradnej sobi železniško postaje J. je ležal v soboto popoldne na divanu uradnik čednega obraza, vlekel iz dolge pipe, ter malomarno zrl svojega nekoliko starejšega tovariša, ki je imel opraviti pri brzovarnem aparatu. Stari šef pa, s pretirano debelim vratom, je sedel v fotelju v drugi sobi, roke sklenjene na trebuhu, ter tudi vlekel iz pipe dotikajoče se tal.

Kar stopi v sobo pismonoša ter se približa gospodu, ležečemu na divanu.

„Gospod! Tu je pismo za vas, za katero pa morate plačati kazni 10 novčičev, ker je bilo poslano brez znamke.“

Uradnik obrača nekaj časa pismo, toda ko zapazi na njem poštni pečat iz H., plača takoj pismonoši, odtrga hlastno rob pisma ter bere marmarajoč v presledkih: „Nalagal si mene in mojega očeta, obljubljal si mi zlate gradove, dokler ti nisem verjela. Potem pa si me pozabil, in da bi me ne videl, prosil si za premeščenje. Pahnil si v sramoto mene in svojega lastnega sina, kateri je prav sedaj umrl . . .“

Kakor hitro je prebral uradnik zadnji stavek, skočil je kakor bi norel k svojemu kolegi pri brzovarnem aparatu in v jednomer kričal: „Umrl je, umrl je!“

Potem skoči k šefu, zavrti ga na fotelju in vriska: „Umrl je, umrl je!“

Stari šef, kakor tudi drugi uradnik sta stala kakor okamenela ter vprašajoč zrla od vesolja se žarečega Štefiča.

„Tu berita! Prokleta sreča imam!“ —

Drugi dan popoldne so nesli iz Šepavčeve koč „gospodka“ k večnemu počitku, v trgu J. pa so isti čas v gostilni „pod kolodvorom“ uradniki in drugi železničarji na očetov račun praznili čaše rujnega vinca.

skupno izjavo simpatije napram „zatiranim bratom“. Posrečilo se jim to ni, ker ima večina toliko takta, da se neče vtikati v razmere tuje države. Zlasti fanatično je govoril nacionalni liberalac Hasse, ki je trdil, da se moti, kdor meni, da se boré v Avstriji stranke mej seboj, kajti sedaj divja tam ljut boj nemškega naroda z narodom Čehov in Poljakov. Nemcem treba na pomoč, kajti zadnji nemški kmet ali delavec, dà, najbolj radeč nemški demokrat je več vredem kakor najodličnejši poljski grof ali češki knez. Nemire v Pragi je imenoval Hasse naj-novejšo „Jernejevo noč“, v katerem je češka druhal, kateri prišteva Hasse tudi župana Podlipnega, pobijala Nemce. Jako rezek odgovor je dobil dr. Hasse po vodji centurama, poslancu Lieberju, ki je imenom centurama protestiral, da se vladajo v obravnavo avstrijske notranje politične razmere, ter se vpleta v debato celo vsestransko spoštovani prijatelj nemškega cesarja, cesar Fran Jožef I. Sicer pa je spominjal Lieber, kako se ravna na Nemškem s katoliškimi duhovniki in kako se zatirajo Poljski. Vodja konservativcev, grof Limburg Stirum pa je ožigosel antidinastično počenje avstrijskih Nemcev ter naglašal, da je prva dolžnost zvestoba do vladarja. — Naj si veleizdajski Wolfi zapomnijo to lekcijo velikonemških bratov!

Kaj hoče Nemčija na Kitajskem? Dae 15. t. m. je odjadril brat nemškega cesarja, princ Henrik kot vrhovni poveljnik nemškega vojnega ladijevja proti Kitajski. Že druga ladijevna divizija je torej odšla, da zaseda kitajsko ozemlje okoli luke Kiao-Čao. Varok tej okupaciji je umor nemških misijonarjev, namen pa mnogo večji kakor le ta, da se primora Kitajska, da da Nemčiji zadoščenje. Nemčija je namreč že dolgo iskala prilike, da omeji veliki upliv Angleške, Rusije in Francije v vzhodni Aziji. Kitajska je začela graditi železnice, kar je nedoglednega pomena za gospodarske razmere v Aziji. Kitajska je velika, jako bogata, a še malo izkoriščena država. Pri nje gospodarskem razvoju se bodo okristile Rusija, Francija in Anglija, sedaj pa si je utrdila še Nemčija z okupacijo jako ugodno ležeče luke Kiao Čao. Ta luka bo središče nemških operacij, ki donesejo Nemčiji nedvomno velikih gmotnih kristij. Maščevanje umora misijonarjev je torej le dobrodošel povod, da raztegne Nemčija svoje mreže tudi na Kitajsko in na vso vzhodno Azijo ter tako omejuje upliv drugih velevladij.

Dopisi.

Z Dunaja, 14. decembra. (Koncert slovenskega pevskega društva 11. t. m.) Tesneje ko nikdaj so se v zadnjem času slovenski narodi v Avstriji oklenili drug drugega. Pri vsaki priliki kažejo i dejanski solidarost v strastnem boju proti zdivjanemu nemštvu. Slovenski koncerti so se doslej vršili na Dunaju mirno. Stalno slovensko občinstvo dostiokrat ni imelo zanje istega zanimanja, ki je bilo i v mirnem času potrebo. Za ta slovenski koncert je neposredno vzbujalo pozornost nemško časnikarstvo samo. Strogo naredni listi so hujskali Dunajčane in napadali druge smernejše, ki so prinesli o njem kako notico. D užto je moralo, boječ se demonstracij, poprositi varstva pri policiji. Pa ravno ta večer je združil najodličnejše zastopnike vseh slovenskih narodnosti. Prostorna dvorana hotela „Continental“ je bila prenapolnjena. Predsednik poslanske zbornice Abrahamovica, podpredsednik Kramf, dvorni svetnik in poslanec Škrlje, poslanec Baljak, dvorni svetnik Smoluchowski, mnogo višjih uradnikov, častnikov, Poljakov, zastopnik srbski, prisostvovali so koncertu. Pod vodstvom g. Matjeja Hubada je koncert v umetniškem osiru nad krilil vse dosedanje. Pevski zbor je štel do 120 pevki in pevcev. Peli so: Iv. pl. Zajc: „Dolazak Hrvata“, moški zbor s soli in orkestrom, A. Fierster: „Ljubica“, mešan zbor, L. Zelenski (povodom njegove 40letnice kot skladatelja): „Pesn do Wilji“, op. 34/2 polski moški zbor, St. Cukranjac: „Srpske narodne pesme (II. Rokvet)“, mešan zbor in prvič v Evropi A. dr. Dvčak: „Te deum“, Op. 130 za sopran in basolo, mešan zbor in orkester. Profesor V. I. Hlivač prišel je s Petrograda, da sočeluje na harmoniju. Hči njegova je pela arijo iz opere „Žzn za cara“ od Glinke, virtuozi na gosli g. Karol Jeraj je sodeloval v Dvčakovem triju za klavir, gosli in čelo: Dumky. Orkester je bil 4. bosn. berc. polka. Občinstvo je ostalo še dolgo v noč po tem krasnem koncertu skupaj. Vojaška godba je svirala slovenske komade, prof. Hlivač in njegova hči sta na občno željo dodala še nekaj točk, vmes pa se je čulo več navdušenih napitnic. Slovensko pevsko društvo si je pod novim predsedstvom docerta g. dr. Murko-ta zagotovilo lepo bodočnost.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. decembra.

— (Mestni proračun za l. 1898) se je razdelil mej obč. svetnike. Na razpravo pride v obč. svetu š: takom meseca decembra. Račna potrebščina znaša 248 856 gl., pokritje pa 327.168 gl., tako da je prebitka 78.312 gl. Iscena potrebščina znaša pa 81.119 gl., tako da bi bilo prav za prav deficita 2887 gl., ali vse postavke so preračunjene precej visoko in ni dvoma, da mesto ne bo imelo nikakega deficita. Proračunu je župan Hribar dodal predlog glede najstja štiridesetotnega posojila v znesku 2 500 000 gl. v svrhu konvertiranja sedanjih posojil in izvršitve raznih del.

— (Gostovanje gospe Borštnikove) Zagostovanje gospe Borštnikove vlada v vseh ljubljanskih krogih največje zanimanje. Občinstvo je hvaležno intendantu, da je povabila odlično našo rojakinjo na gostovanje in hvaležno je gospe Borštnikovi, da se je temu vabilu odzvala. Temu se ni čuditi, saj je gospa Borštnikova pri vsi svoji mladosti vendar stara in ljuba znanka slovenskega občinstva. Kot dekle je v Ljubljani stopila na deske, katere pomenijo svet, tu smo jo videli kot začetaico, tu je rasla in napredovala in si s svojim talentom, s svojo pridnostjo in navdušenostjo za dramsko umetnost pridobila najuglednejšo pozicijo. Iz diletantke je postala umetnica in vsi prijatelji slovenskega gledališča so je bili veseli. Tasse naše razmere so bile vzrok, da je gospa Borštnikova zapustila naš oder. Hrepenela je po tem, da pride na večji, na uglednejši oder, da dobi širši delokrog, in to hrepenenje je naravno, saj hrepeni vsakdo po tem, da se povzpne višje, da zamore svoje talente boljše uporabljati. Gospa Borštnikova je sedaj že več let član narodnega gledališča v Zagrebu, to je jednega prvih slovenskih gledališč, in da si je tam pridobila simpatije in spoštovanje vsiga občinstva, da jo je Zagreb priznal kot redak talent, to je nas vse najpresrečnejše veselilo in radovali smo se vsacega uspeha, kateri je gospa Borštnikova dosegla na zagrebškem odru. Z veseljem, da vidimo ljubo znanko, s veseljem, da nastopi na našem odru umetnica, katere dela čast slovenskemu imenu, se združuje radovednost, kako je gospa Borštnikova napredovala in se razvila v Zagrebu, kjer so dani vsi pogoji napredovanju in razvoju, in tako je pač naravno veliko zanimanje za to gostovanje. Veselju našega občinstva se pridružujemo tudi mi in kličemo odlični umetnici rojakinji: Dobro došla v slovenski domovini!

— (Slovensko gledališče.) Verdijeva opera „Ples v maskah“ je tudi pri večerajšnji predstavi dosegla najlepši uspeh in je številao zbrano občinstvo izražalo sodelujočemu osebju svoje priznanje z živahnim pleskanjem.

— (Učiteljski Tovariš.) ta neutrašeni, dobro urejvani in sorodno pisani zagovornik nove šole in interesov ljudskega učiteljstva, izhajal bo v novem letu trikrat na mesec, in sicer 1, 10. in 20. dan v mesecu in to v povečani obliki. Vlemlu listu želimo izlitas podpore ne samo narodnih učiteljev in učiteljic, ampak sploh vseh prijateljev ljudske šole in učiteljstva.

— (Osobna vest.) G. Fran Hostnik, rodom Kamničan, doslej ministerjalni uradnik, je premeščen kot konzularni uradnik v Schanghai. Čestitamo!

— (Izjave slovenske vzajemnosti.) Obč. svet občine Postojna je vzprjel v sebi dne 13. t. m. naslednjo resolucijo: Obč. svet obč. Postojnske obsoja destruktivno postopanje zborniške manjšine v zadnjem zasedanju drž. zbora. S svojim nedostojnim in deloma podlim vedenjem je ponižala manjšina ugled avstrijskega parlamenta, razburila prebivalstvo ter onemogočila vsako stvarno delovanje v politični in gospodarski prid naše državne polovice jedino le za to, da se ovira kulturni napredek Slovanom. V zavesti solidarnosti, ki veže naš slovenski narod v njegovih glavnih težnjah z narodom češkim in v zavesti solidarnosti, ki veže slovenske stranke in pošteno mislečo nemško stranko v trdno parlamentarno večino, odobrava občinski svet postopanje te večine, kateri je na sruč jednokopravnost narodov in njihov vsestranski kulturni in gospodarski napredek. Zajedno izreka obč. svet željo, da ostane ta zveza tudi nadalje trajna in neomahljiva v prid vsem avstrijskim narodom.

— (Pomanjkanje učiteljev na Kranjskem) postaja leto za letom občutnejše. „Učit. Tovariš“ piše: Na Gorenjskem so zaradi pomanjkanja učiteljev že na devetih jednorazrednicah nastavljeni

učitelji, kar je, seveda protizakonito. Res je, da so te učiteljice nastavljene le začasno, kar bi se sicer morale dotične šole zapreti in vendar je bolje, da dobé otroci vsaj nekaj pouka, kakor pa nič. Vendar ta provizorij ne bo mogel obstati dolgo in odločilni krogi bodo naposled morali vendar priti do spoznanja, da se nedostajajo učitelji, mora čimprej priti v okom. Naši kandidati beže po dovršenih študijah službovat v soseda Štajersko, ali gredo k vojakom, k pošti, ali kam drugam, ker jim je povsodi odprta lepša pot do kruha, kakor pa pri učiteljstvu. S tako niskimi plačami, kakoršne uživa učiteljstvo na Kranjskem, š: samce ne more shajati, kamoli družinski oče s kopico otrok. Izgovori: „dežela je revna“, „kje homo jemali“ itd. so že preobrabljeni. Šole so ta in v šole solijo učitelji, ki so tako plačani, da brez skrbi za vsakdanji kruh posvetijo vse svoje sile šoli. S par tisočaki se pa to vprašanje ne bo dalo rešiti; tu bo treba globoko poseči v žep — sto-tisoč bo komaj zadostovalo in učiteljstvo bo napelo vse sile ter uporabilo vsa sredstva, da se to poreda vprašanje čimprej reši ugodno za učiteljstvo in šolo.

— (Iz Postojine) se nam piše: Naša čitalnica nam je po dogem prestanku dal 12. t. m. priredila koncert, za kateri se je že dolgo naprej kazalo vsestransko zanimanje. Klub temu, da so bile nekatere točke sosebno za naše razmere dokaj težke, so se vendar proizvedle večinoma vse gladko in točno. Seveda ne smemo proizvajajo meriti s istim merilom kakor po večjih mestih, ali vendar se je utegnil zadovoljiti tudi finjši glasbeni ukus. Večnolepi spektakel iz „Prodane neveste“ in (v muzikalnem oziru sicer dokaj niže stopnja) Pfochova „Gradolijerka“ za žnaski tropsav, sta bila mej skupnimi zbori najbolj všeč. Jako je ugajala tudi narodna pesem „Kakavica“ (harm. O. Div). Takim točkam nasproti se moški zbori nikakor niso mogli vzdržavati, najmanjše kar se tiče predavanja. Videli se je pač upliv nerednega obiskovanja vaj. Da je vendar-le Vilharjevo „Slovo“ doseglo tako lep uspeh, temu je dala povod „fiktas in skoraj neprirodna skladba sama, pa bariton samospev. Pol ga je g. J. Ditrich, morda po intencijah skladateljevih ne dovelj vznešeno, pač pa z občutkom, ter s tem dokaj pripomogel skladbi do prave veljave. Posebnega vžitka so si obstali posebno ožji krogi od prvega nastopa glč. M. Dleusa, ki se je popolnoma posrečil. Prva pesem „Njega ni“ o i A. Ndečla sicer ni taka, da bi bila mogla ogresti pavko ali občinstvo, zato smo pa pri drugi: „Čiz leto“ od Böhma, čuli, kaj vzmore lep, močan in vendar tako gibek in mehek glas (akoprem ni izvešan na visoki šoli) če se mu pridruži mirno in diskretno predavanje. Kje je za pevko lepše zadoščenje, kakor v tem, da upliva na občinstvo jedino-le s svojim glasom, v katerega vliwa vsa svoja srčna čutila? S tem jej je bil uspeh, ki ga je dosegla, že a priori zagotovljen. Koncert je bil prav dobro obiskan. Počastil nas je naš posl. g. dr. Ferjančič s soprogo in tudi sicer je iz drugih krajev došlo dokaj gostov. Moralni torej, kakor tudi gmotni uspeh (vabralo se je okroglih 60 glč. za ubogo šolsko mladino) dokazuje, kaj se lahko stori, ako se hoče. Vsa teža priprav in vaj je slo-mela na ramah nemornega prevodnje g. O. Deva, in če mu pred koncertom ni šlo vse, kakor bi bil rad, naj se tolaži s rekomo, da ima sledajš vedno le tisti prav, ki smaga. Kot poročevalcu mi je izpolniti le še dolžnost, da izrazim zahvalo gospodu šolskemu nadzorniku Fr. Tuma, ki je rade volje prevzel spremljevanje na glasoviru, ter isto s priznanim svojim finim glasbenim čutom izvrševal... Odhoda čitalnice pa polagam na sroce svojo in več članov željo, naj sedaj, ko ima na razpolago moči, ne miruje, temveč naj se zopet vzdrži do svoje lepemaloge: biti dalevno in družabno zabavac središče narodu. Tout comprendre, o' est tout pardonner!

— (Nemške surovosti) Iz Gradca se nam piše: Naši Germani še vedno niso nehal divjati, toda vse njih počenje se uradoma skrbno prikriva. Uradni listi, mej njimi tudi Vaša „Laibacher Ztg.“ poročajo o vsaki šipi, katero razbije kak Čeh, in korespondenčni urad razširja te vesti po vsem svetu, o tem pa, kar uganjajo Nemci v Gradci, molče kakor grob. A vendar so tu „izgredi“, če smemo rabiti to besedo, še vedno na dnevnem redu. Gradčani so vso svojo jezo koncentrovali na bosensko vojaštvo in ta njih jeza se je še podvojila, ker je cesar vojaštvo za postopanje povodom izgredov še pohvalil. Napadi na posamične bosenske vojake se primerjajo dan na dan. Bošnjak nima miru, čim se prikaže sam na ulicah. Nemci jih obmetavajo s kepami, pa tudi s kamai. V mestnem parku je neki German napadel prav brez uzroka necega vojaka dejansko, na kar je vojak vzel svoj bajonet in se z njim ubranil steklega napadalca. Namen vsemu temu je, prisiliti vojaško upravo, da premesti bosensko vojaštvo iz Gradca.

— (Shod katoliško političnega in gospodarskega društva za koroške Slovence.) Minulo nedeljo vršil se je političen shod v Hovčah pri Domačalah. Ta kraj je skoraj že prav na jezi-kovni meji, zaradi tega se je bilo bati, da bodo

nasprotniki slušali delati zgago. In res pridrvili so se, pa le v navidezni obleki, namreč v nekaterih podobah nezrelih fantalnov in par pijanih hlapcev, katere so ba, è našuntali, naj akušajo z rogovilenjem in vpitjem shod preprediti. Iz daljnega Celja prihitel je g. Dragotin Hribar, ki je v prav krepkih besedah slikal sedanjí politični položaj ter omenjal, kako koristna je šola za nas Slovence v materinem jeziku. Nasprotniki so že ugovarjali in kričali: „Neder mit den Wind sehen!“, „Neder mit den Pfaffen!“ Le z veliko silo so poštene kmetje ubrali, da ni prišlo do pretepa. Ko se je šam nekoliko polegel in je mogel govornik nadaljevati, prihitela je v ravno na steni obešeno cesarska podoba debela kupa, katera je prihitela iz rok nasprotnikov. Drugi govornik gosp. Jož. Rozman je govoril o kmetiskih potrebah. Tudi njega so motili in tako je moral prerano končati. Ko je predsednik shoda pozivljaj nasprotnike, naj se oglašijo k besedi, ni bilo žive duše videti, kajti mej tem so jo popihali. Na zadnje je govoril zopet g. Hribar iz Celja o občinskih in socijalnih stvareh in marsikatero prav krepko osolil, tako da so mu poslušalci pritrdjevali. Ko je predsednik g. A. Gabron zaključil shod s „Slava“ klici na presvetlega cesarja, pridrvili so s zopet v sobo in delali nadlego. Jeden je celo hodil okrog s krvavim vratom ter dražil mirne navzoče. Tako dolgo so rogovlili, da je prišlo naposled do pravotega pretepa. Na tem shodu se je videlo, da, akoravno so naši red vzdrževali in se premagovali dolgo časa, skoro ne bode možno več v tako obmejnih krajih zborovati. Tužna nam majka!

— (Koroške novice.) Pri občinskih volitvah v celovski okoliščini so nasprotniki smagali v Ž. h. poljah in deloma v R. dišah. — Dne 2. t. m. je povozil vlak na progi Trbiž Pontafel glubega železniškega delavca Mihaela Opsko iz L. gatca na Kranjskem. — V Celovcu je ušel minul teden v kavarni „pri Žbertu“ službojoči samorček, Miklavž Bych, kateri je pred več leti bil tudi v kavarni „Fischer“ v Ljubljani. — V Galiciji je pri občinskih volitvah smagala slovenska stranka samo v drugem razredu dočim je v tretjem za par glasov propadla. — V St. Martinu pri Beljaku je prodrla pri občinskih volitvah nemška stranka. — V Dholicah pridobili so si pri občinskih volitvah največjo težavo Slovenci le dva občinska odbornika.

— (Prebrisani Lahi) Is Gorice se nam piše: Naši Lahi uvidevajo čedalje bolje, da Slovencev v Gorici ne zatro. Slovensko gibanje rase in kdor ne misli samo od danes do jutri, tisti mora spoznati, da je usoda italijanstva v Gorici odločena. Goriško mesto je naravno središče in središče slovenskega dela dežele, in naravnega razvoja posledica bode prej ali slej, da postane Gorica slovensko mesto. Z umetnimi sredstvi se da ta razvoj pač zadržati in zavleči, preprediti pa ga ni možno, kakor ga ni možno preprediti v Celji. Strah pred bodočnostjo je rodil v naših Italijanih nov načrt za ohranitev Gorice italijanskemu življu. Sprožili so misel, naj se dežela razdeli v dva samostojna dela. Vsak naj ima svoj posebni deželni zbor, svoje posebno okrožno sodišče, svoje šole, sploh vse, kar si le želimo, toda s pogojem, da ostane mesto Gorica njim, da se pridruži novi laški kromovini, Slovenci pa si izbere za svoje uredišče Kanal, Tolmin ali Sežano, ali katerikoli dragi kraj — onkraj Solkane. Da je Gorica navidezno laški otok na slovenskem ozemlju, kateri se samo ne da ločiti od slovenske okolice, ker bi bilo vsekako z Gorico vred priklopiti bodoči laški kronovini precej povsem slovenskih krajev, to so naši prebrisani Lahi pri tem svojem projektu popolnoma pozabili. Za Slovence je ta projekt seveda popolnoma neuporabljiv. Goriško gradiščanska dežela je po naravi razdeljena v slovenski del, h kateremu pripada Gorica, in v furlanski del. Formalni ločitvi teh dveh delov bi se Slovenci ne upirali, ali le s pogojem, da ne pripade furlanskemu delu niti ped slovenske zemlje. Kar se dostaja Gorice, je obsebi umevno, da pripada slovenskemu delu dežele. Slovensko prebivalstvo gravituje v Gorico, to je njega naravno središče in mesto živi tudi jedino in izključno ob zaslužku, katero mu daje slovensko prebivalstvo, kajti furlanski del dežele ne gravituje v Gorico in nima z njo sploh nobene zveze. Z ozirom na to je pač jasno, da ostane velika prebrisnost naših Lahov, a tudi njih strah pred Slovenci dokazujejo projekt, razdeliti goriško deželo v dve kromovini, za sedaj samo na papirju; omenili pa smo ga, ker je dokaz našega našega napredovanja.

— (Razpisane službe) Na štirirazredni cesarja Frana-Jozefa ljudski šoli v Črnomlju tretje

učno mesto z letno plačo 500 gld. Prošnje do dne 28. decembra okr. šol. svetu v Črnomlju. — Na jednorazredni utrakovistični ljudski šoli v Dragi mesto učitelja in voditelja z dohodki III. plačilnega razreda, vod. doklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 5. januarja 1898 leta okr. šolskemu svetu v Kočvju.

* (Stoletnica Henrika Heineja) se sedaj praznuje na Nemškem. Heine je še vedno, dasi je minulo že 100 let po njega rojstvu, najpristnejši, najduhovitejši in najprihujnejši nemški lirik, ki skoraj nima para v svetovni literaturi. Ker pa je brezobzirno povedal Nemcem mnogo bridkih resnic in ker je bil krščen žid, ga še doslej ni doletela „čast“, da bi mu postavili bronast spomenik, dasi ima na Nemškem spomenik celo že — Kristof Smid!!

* (Usmrčenje hajdukov.) Včeraj so ustrelili v Belemgradu najduskega vodjo Bekića in njegovih pet tovaršev, ki so pomorili in oropali mnogo ljudi. 66 hajdukov pa je obsojenih v ječo. Poslanec Tajčić, vodja radikalne kmetijske stranke, ki je bil tudi zapleten v hajduško porotno obravnavo, je oproščen, a vendar je pod policijskim nadzorom.

* (Štedljiva cesarica.) Nemška cesarica je baje v svojih toaletah sita skromnosti. Skoro vsa krila si da doma pod navodilom svojih dvorskih dam narediti. Zaman se trudi cesar, kateri je velik prijatelj bleška, da bi spreobrazil svojo družico. Cesarica Viktorija si da k večjemu kako toaleto premerediti, ter si dokupi kaj novega, a to je tudi vse. Celotne obleke starjših priincev prearedi štedljiva cesarica za njihova mlajša brata.

* (Prva odvetnica v Evropi.) Gdč. Elsa Eschelszow je dokončala v Upsali svoje juridične studije ter bila takoj kot odvetnica istotam nastavljena, kjer je službovala že prej kakor privatna docentinja. Novembra meseca t. l. je podpisal kralj Oskar ukaz da je tudi ženskam dovoljeno pri sodnji kakor tudi pri advokaturi službovati. — Švedija je torej prva dežela v Evropi, katera se je emancipovala vseh predsodkov glede ženskega službovanja v odvetništvu.

* (7400 parov v desetih mesecih poročil) je protestantski duhovnik W. H. Barrelet v N. W. Yorku, kateri je pri zaročencih zato zelo priljubljen, ker ni niti malo radoveden. On ne vprašuje, je li je bil eden ali drugi poročencev že kdaj oženjen, ter se je potem ločil od svoje „druge polovice“; poroka je končava v petih minutah in vendar napravi pri tem Barrelet baje še krasno pridigo.

* (Umor radi šestih mark.) V Strelitzu je umoril neki zidarski učenec 8-letnega dečka, da se je polastil šestih mark, katere bi imel deček svoji materi prineseti. Mrtvo truplo je nesel mladi ropar na pokopališče, kjer je je z listjem pokril.

* (Amerikanska zabava.) Dne 17. t. m. bode nedaleč od Pakeraburga na Polarskajevi farmi obešen morilec John J. Morgan. Smrtne kazni se bode javno vršila in danes je oadi vsa okolica razburjena radi tega prisora. Tisoči ljudi pričakujejo obešenja, Baltimore in Ohio železnica pa bode priredila posebne vlake po znižani ceni.

* (Grozen vihar.) „Glasu Naroda“ se poroča iz San Francisca: S parnikom „Gallic“, kateri je sem dospel iz Orijanta, so došle vesti o vrtincu, kateri je obiskal Filipinske otoke in napravil grozen opustošenje. Blizu 400 Evropejcev in 6000 domačinov je bilo usmrčenih. Orkan je nastal najprej v zalivu San Paulu v pokrajini Samar in se razširil po vsem južnem delu otoka. Mesto Tualban je bilo v pol ure razvalina, pozneje so izpod razvalin izvlekli 120 Evropejcev in 400 domačinov grozno pokvarjenih. V mestu je bila tudi državna jetnišnica, v kateri je bilo nad 200 vatašev zaprtih. Več kakor polovico jih je ubegnilo, ali so jih kmalu po viharju vlovili, ker niso mogli nikamor bežati, tako so bila pota slaba. Groza so bili prisori na razvalinah mest Leyi in Hsini. Tisoče domačinov je taval po opustošeni pokrajini in prosilo živeža in bolniške pomoči. Pri Samarju je razljučeno morje milje daleč deželo poplavelo in napravilo par milijonov škoda. Mnogo ladij je bilo razbitih, tudi moštva niso rešili.

Telefonična in brzojavna poročila.

Novo mesto 17. decembra. Občinski zastop šmihel-stopiški je soglasno sprejel resolucijo, s katero obsoja nemško nacionalno obstrukcijo ter radostno pozdravlja izjavo desnice in solidarnost slovanskih narodov.

Dunaj 17. decembra. Uradna „Wiener Zeitung“ prijavlja cesarjevo lastnoročno pismo, s katerim se imenuje bivši moravski namestnik L. ob l. ministrom za Galislo.

Dunaj 17. decembra. Ministerski predsednik je bil danes pri cesarju v avdienci in je potem konferiral z novim ministrom Löblom in z načelnikom poljskega kluba Jaworskim.

Praga 17. decembra. Policija je zopet aretovala več oseb, mej njimi znanega sportsmana Švagrovskega, kateri je obdolžen, da je neki zakonski dvojici grozil z osvetjo,

ker se je oglasila za pričo proti aretovanemu Horaku.

Praga 17. decembra. Pristojna oblast je odredila popravo demolirane nemške ljudske šole v Žizkovu na občinske troške, ker občina tega ni hotela storiti navzlic dobljenemu naročilu.

Praga 17. decembra. Socijaldemokratski list „Pravo lidu“ prijavlja poziv, naj se zbirajo milodari za mater umrlega tovarnarja Karličeka, kateri je vse svoje, pol milijona znašajoče premoženje zapustil češkemu vseučilišču, dočim se živi njegova mati z delom svojih rok in mora skrbeti za troje otrok. Karličekova mati je dninarica in je z dnevnim zaslužkom 39 kr. izredila svojega umrlega sina.

Berolin 17. decembra. Tudi v včerajšnji seji se je državni zbor bavil z avstrijskimi notranjepolitičnimi razmerami. Protisemitski nacionallec Förster je grajal nemško vladu, da preprečuje manifestacije v prid avstrijskim Nemcem ter napadal osebno avstrijskega cesarja. Drž. podtajnik Richthofen, vodja centra Lieber in konservativec Limburg Stirum so zavračali Försterjeve napade na avstrijskega cesarja. V tukajšnjih avstrijskih krogih so ti skrajno predrzni napadi na osebe avstrijskega cesarja obudili veliko indignacijo. Splošno se sodi, da je Förster govoril po dogovoru z Wolfom in Schönererjem.

Berolin 17. decembra. „Berliner Tagblatt“ javlja, baje iz popolnoma zanesljivega vira, da je prof. Mommsen odklonil povod njegove osemdesetletnice ponudeni mu naslov ekscelece.

Pariz 17. decembra. Slavni romanopisec Alfonz Daudet je v starosti 58 let nagloma umrl. Smrt ga je zalotila v krogu njegove rodbine, pri pojedini. Pred smrtjo je bil jako vesel in kar nič ni kazalo, da se primeri taka katastrofa. Dasi Daudet ni bil član francoske akademije, se poganjajo vendar najodličnejši pisatelji za to, da se pokoplje na državne stroške.

Carigrad 17. decembra. Sultan je podpisal mirovno pogodbo z Grško.

Narodno-gospodarske stvari.

Osební kredit po kranjski deželi.

(Spisal Ivan Lapajne.)

II.

Kako dobe osební kredit mali kmetjski posestniki?

2.) Osnova, delovanje in uspehi kreditnih zadrug.

(Dalje.)

Posojila se dajejo večinoma do gotovega obroka, ki je določen na 6 mesecev, jedno ali tudi več let. Če obrok ni določen, velja posojilo na 3 mesece. Posojila se dajejo pod sledečimi pogoji: dolžnik, ki se sprejme še preje kot ud v zadrugo, zaveže se solidarno (nerazdelno) s poroki, vrni dano posojilo; zaveže se dalje, da plača v slučaju tožbe tožbene stroške in da dá svojo hišo zavarovati. Obrestna mera posojil je navadno 5 1/2% in 6%; le pri nekaterih zavodih znaša 7%, oz. 8%. Jeden sam zavod jemlje pri hipotekarnih dolgovih samo 5%; sicer pa znižajo tudi druge zadruge pri hipotekarnih posojil obrestno mero za 1/2%, da torej znaša 6% ali 5 1/2%.

V kolikem času se dano posojilo povprečno vrne, to je težko določiti; le malokdaj se to zgodi koj po prvem obroku; navadno se posojila podaljšajo, enkrat, dvakrat in večkrat, vendar se vsakokrat zahteva, da plača dolžnik poleg obresti do prihodnjega obroka tudi nekaj na kapital. S tem pa niso vpeljana takoiimenovana anuitetna plačevanja, akoravno se povrne ves dolg še le v 5 do 8 letih. Izjemo delajo le najslabši ali od nesreče obiskani kmetje, katere je treba ali še dalje čakati ali pa sodnijskim potem iztirjati. Statističnih podatkov o tej stvari do zdaj še nimamo, ker so naše posojilnice na Kranjskem še jako mlade.

Upravi stroški posojilnic so dosedaj še jako majhni in so znašali v l. 1895. le 22 265 gld., v čemur so pa že vštete vse remuneracije uradnikom in upraviteljem, pisarniški stroški in dr. Posebej izkažejo posojilnice stroške na dohodninskem davku in neposrednih pristojbinah; prvi je iznašal v letu 1895. — 5876 gld., zadnje 1034 gld. O izgubah pri posojilih in pri delovanju sploh se posojilnice dosedaj niso pritoževale; sicer so pa še premalo delovale, da bi se jim tudi take nezgode pripetile. Zgube niso imeli ne pri hipotekarnih posojilih in ne pri personalnem kreditu; v tem zadnjem slučaju so pač že plačali poroki mesto dolžnika, vendar se je tudi to le redko prigodilo. Da bi bile posojilnice izgubile kaj pri vrednostnih papirjih, katerim je padel kurz, se ni slišalo; saj pa so naše posojilnice le malo s takimi papirji založene (Dalje prib.)

Narodno zdravilo. Tako se smé imenovati bolesi utešujoče mišice in živce krepčujoče, kot mazilo dobro znano „Moll-ove francoske tganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov prepart, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 2 (97—17)

Štev. 32. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 823.

V soboto, dne 18. decembra 1897.

Kot gost nastopi gospa **Borštnik-Zvonarjeva**, član hrvatskega deželnega gledališča v Zagrebu.

DOM.

Igrokaz v starih dejanjih. Spisal Herman Sudermann. Poslovenil Anton Funtek. Režiser g. Rudolf Inemann. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7¹/₈ uri. Konec po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v torek, dne 21. decembra 1897.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Janeza Stegu zemljišče v Vel. Brdu, cenjeno 2225 gld., dne 18. decembra 1897 in 22. januarja 1898 v Senožečah.

Valentina Severja posestvo v Slapu, cenjeno 2745 gld., dne 20. decembra 1897 in 22. januarja 1898 v Ljubljani. Avgusta Gašpari posestvo v Raketu, dne 21. decembra 1897 in 24. januarja 1898 v Cerknici.

Jožefa Prelica zemljišče v Kalu, prvič dne 21. decembra v Postojni.

Franceta Pugelja zemljišče v Čretežu, (v drugič) dne 21. decembra v Ribnici.

Jožefa Mišmaša ¹/₂ zemljišča v Ambrusu, cenjeno 65 gld., Antona Gliebe zemljišče v Spodnji Topli rebi, cenjeno 947 gld. in Franciška Kastelica zemljišče v Vel. Korenu, cenjeno 811 gld., vsa tri dne 22. decembra 1896 in 21. januarja 1898 v Žužemberku.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Decembar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm. v 24 urah
16.	9. zvečer	746.1	3.0	sr. svzh.	jasno	0.0
17.	7. zjutraj	747.8	1.3	sr. svzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	748.1	3.9	sl. sever	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 4.2°, za 5.9° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. decembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld.	45	kr.
Avstrijska zlata renta	121	gld.	35	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gld.	60	kr.
Ogerska zlata renta 4%	121	gld.	50	kr.
Ogerska krona renta 4%	99	gld.	50	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	942	gld.	—	kr.
Kreditne delnice	350	gld.	10	kr.
London vista	120	gld.	25	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	gld.	02 ¹ / ₂	kr.
20 mark	11	gld.	80	kr.
20 frankov	9	gld.	56	kr.
Italijanski bankovci	45	gld.	55	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	70	kr.

Dne 16. decembra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	159	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188	gld.	—	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	gld.	—	kr.
Zemlj. obd. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlsti zast. listi	98	gld.	40	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	200	gld.	75	kr.
Ljubljanske srečke	23	gld.	25	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	24	gld.	75	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	160	gld.	25	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	446	gld.	—	kr.
Papirnat rubelj	1	gld.	28 ¹ / ₄	kr.

Št. 1515.

Razpis.

(1908—5)

Za mestno hranilnico v Kranju se razpiše služba

pomožnega uradnika

z letno plačo 600 gld. proti kavciji v enakem znesku.

Služba je prvo leto provizorična, po preteku leta se pa službene razmere urede definitivno.

Prosilci naj svoje prošnje z dokazili o znanji potrebnega knjigovodstva, slovenskega in nemškega jezika, potem o starosti, šolanji in dosedanjem službovanji vložé

do 28. decembra t. l.

pri podpisnem županstvu.

Mestno županstvo v Kranju

dne 11. decembra 1897.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga čez Trbiž.** Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend, Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano.** j. k. **Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v **Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** d. k. iz **Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (962—288)

Proti kašlju in nahodu, osobito deca, proti zasizanju, boleznim v vratu, žledu in mehurju priporoča se najbolje (1874—2)

koroški rimski vrelec.

Varstvena znamka. **najboljša namizna voda.** Zdravilišče in letovišče, postaja Prevali, pošta Kotlje (Köttellach) Koroško. Zaloge v Ljubljani pri M. E. Supanu, in Lenuku; v Kranju pri F. Dolencu; v Radovljici pri O. Homannu; v Trbižu pri Fr. Reitharek. (1930)

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Najlepša in najboljša fačona v modrcih za dame in dekleta, ravnodržalci. Najnovejše svilno blago, žametni peluche, čipke, trakovi, venčni trakovi z napisi, predpasniki, šerpe, avbice, maher- in volnate rute, srajce, ovratniki, manšete, kravate, rokavice, nogavice, najnovejši posamentirski nakiti, gumbi, volne, cvirni, podšivno blago in vsi v to stroko spadajoči predmeti.

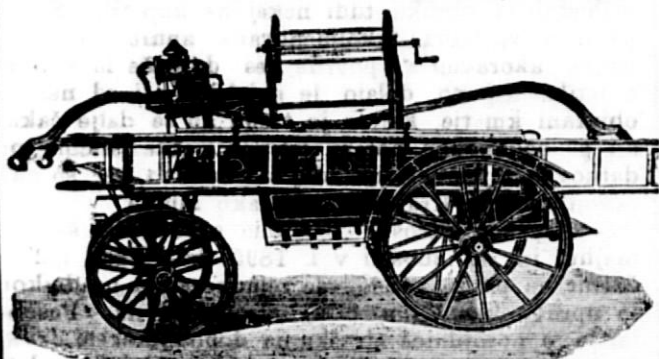
Z velespoštovanjem

(1925—1)

Ana Šinkovic

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 19.

Cech **R. A. SMEKAL** Cech
Moravska c. kr. priv. tovarna brizgalnic, cevij in kmetijskih strojev

priporoča
vsake vrste
brizgalnic in cevi
za
ognjegasna društva
ter
kmetijske stroje
po najnižji ceni
tudi na obroke.

Podružnica: R. A. Smekal v Zagrebu.

Slavna tvrka R. A. Smekal, podružnica Zagreb.

Vsa čast Vam! napravil sem dne 5. septembra t. l. vajo in sem povabil sosedna društva in naša bizgalna pri dvema vodo dajala tako, da niti shajati nista mogli. V K. Vas bodem toplo priporočal, kar sem že jedenkrat storil. Sledi Vam tudi potrdilo in zahvala od odbora požarne brambe.

Koroška Bela (Gorenjsko), dne 13. septembra 1897. (1500—11)

A. Potočnik m. p.

Št. 7324.

Razglas.

(1930)

V sviho **prostovoljne prodaje** v zapuščino dne 17. novembra 1897 v Trstu preminulega čast. g. župnika **Janeza Goloba iz Podbrezja** spadajočih, valed inventarja na 1046 gld. 55 kr. cenjenih telesnih premakljivih rečij, namreč

živine, pohištva, gospodarskega in sobnega, knjig, obleke in oprave i. t. d.

se razpiše dan

na 28. decembra 1897

in če treba, tudi na prihodnje dni vselej ob 9. uri dopoldne v župnišču v Podbrezju, s pristavkom, da se bode prodajalo le za ali čez cenilno ceno in da bode moral vsaki kupec precej v roke sodnega komisarja kupnino plačati.

C. kr. okrajno sodišče Kranj

dne 12. decembra 1897.

R. DITMAR

c. kr. dež. priv.

D tovarna za svetilke in kovinsko blago na Dunaju

I Petrolejske svetilke

T Modérateur-svetilke

M Električni razsvetljevalni predmeti od najpreprostejših oblik do najelegantnejše oprave in v vseh vrstah.

A Instalacije za električne razsvetljave.

R Ditmar-jeve svetilke v vseh renomiranih prodajalnicah svetilk.

